

מסורת הש"ס

א (תמיד. כח. ע"ש, 3) [תמיד ס: ע"ש] לעיל ו. יב. חולין קלה, 2) [תמיד ס:]: בינה ד'; (ד) [בינה טו, 1]. 3) בע"י ומנן להם רשות, 1) ג"צ קיט: שוטה מ: מל': 1) 1) [וטוטה שס, 1] [אין זה מנשה בשום מקום והנכון כדלמא לעיל הכ. ובשוטה מ: מל': ותתמיד כו. והאמר מר, 1) 1) [ועברין פירש לנר כוץ וקמיט והוא קשה, 1) [אן מלתא הכל חייבין ככלאם לימא בערין ולא בשום מקום בש"ס ודע בתוס' ביצה טו. ד"ה אלף וכו' כתב הכל חייבין בציזת וכו' ואימא לא לתייבו בציזת וכו' עיין שם והוא הנכון וי"א תמ"י, 1) 1) [בספחסיס מ:],

תורה אור השלם

1. את חקתי תשמרו בדבוקא לא תרביעו בלאים שדך לא תורע בלאים ובגד בלאים שעטנו לא יעלה עלך: וקרא יט יט 2. עת לעשות לך הפרד תורתך: תהלים קיט קכו

גליון הש"ס

נברא שמעת מינה בגדי כהונה ניתנו ליתנו. עיין פ"א מ"ט דלעיל גרש"י: שם לעולם תחת ראשיה. עי' גזא שבע סוף סריות ד"ה אף כללי:

הגהות הב"ח

א) גמ' הימא למי' אצטנו על כ"י ביוה"כ זה הוא אצטנו של סהן הדיוט בשאר ימות השנה אלף למי' אצטנו של כ"י ביוה"כ לא זה הוא כללי:

הגהות הגר"א

[א] נברא בשאר ימות השנה תח"מ:

לעוי רש"י

פילטר"א. (מצע) לָבֹד.

תוס' ישנים

גמ'. ש"ס תפילין מן הצד שרי. פי' רש"י ולא חיישין (להספקה) [להספה], ולא דק דפ"ק דתמיד [כ, א], מלך כהנא עעמא (ואל) [דלף] חיישין [דילמא] מנגדר ופיל' עליהו פי' ואיכא ציוון שגובכ עליהם. וא"ת איכא פשט מתי מרב פסא דהא איזו גופיה דחויי מחד לו. י"ל דפשטיא ליה סה מלך קלמר ית פסא דילמא כנגד ראשיה. ועד [ומ]יעקיר מילמיה דרב אפי' [ד]אין לפי האמת (ד)פשטיא [ליה] [ד]כנגד ראשיהן הוא דקלמר. מ"ר. תיפוק י"י בשווב בלא"ה. מימיה עד מה שפירש רבינו יעקב דכלאים בציזת שהותרו ציוס הותרו גם גילתה אף על פי שאין הציזת נותרה בגילת דמפתס מנחתה פרק המעלה [מ, ג] בני (טולת) [תכלת] אין צ"ח משום כלאים אפילו בגילת שטורה, ומאי שגא ציזת של כלאים מותר שלג (תכלת) [נמקס] מלוא, ועוד קשה דכעתלת

וסיפא אינטריך ליה. שינה דנקט משום דבעי לאשמועינן שמותר ליתנן תחת ראשיהן ומו לא איכפת לן אס יפיח מאחר שפושטנן: **כנגד ראשיהן**. אלל ראשיהן: **שמע מיניה**. מדמוותר להניחן אללו לא חייס לשמא יפיח: **תפילין מן הצד**. להניחן אללו כשהוא ישן: **הניחא**. האי דלא חייס לכלאים למלך דלמר אצטנו של כהן גדול ציוס הכפורים שהוא של צוץ זהו אצטנו של הדיוט כל ימות השנה ואין כלאים צבגדי כהן הדיוט שפיר: **לא וכו'**. דשל הדיוט כל השנה של כלאים: **קשים הן**. ואינן מחממין לפיכך אין בהן משום כלאים: **נמטא**. לנד ש"ס פלטר"א בלע"ז: **גמרא**. קשה: **שרי**. אין צו משום כלאים דהעלאה דומיא דלציזה דלית צה הגלת חימוס הוא דליחסר: **למדינה אסור**. שנוהג צה דרך חול: **הר גריזים**. מושבן של כותים: **עם לעשות לה'**. כשצא עם לעשות דצר לשמו של מקוס מותר להפר צו תורה: **למלמיד נמקוס הרב**. לרלש הכנסת ולסגן צפני כהן גדול ואינו כממעט כבוד הרב: **כולה משום כבודו דכהן גדול**. מראין אותו שיש שכרות הרבה למטה ממנו אלל צעלמא אין חולקין: אין

מידי ביני ביני והאמר ר"ש בן פוי אמר ר' יהושע בן לוי אמר רבי משום קהלא קדישא שבירושלים יאפי' עשר מצעות זו על גב זו וכלאים תחתיהן אסור לישן עליהן אלא לאו שמע מינה יכנגד ראשיהן שמע מינה רב אשי אמר *לעולם תחת ראשיהן והא קא מתהני מכלאים בגדי כהונה קשין הן יכי הא דאמר ר' רב הונא בריה דר' יהושע האי נממא גמרא דגרש שריא ת"ש בגדי כהונה היוצא בהן למדינה אסור ובמקדש ה"בין בשעת עבודה בין שלא בשעת עבודה מותר מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ ובמדינה לא והתניא בעשרים וחמשה [במבת] יום הר גריזים [הוא] דלא למספר יום שבקשו כותיים את בית אלהינו מאלכסנדרוס מוקדון להחריבו *ונתנו להם באו והודיעו את שמעון הצדיק מה עשה לבש בגדי כהונה ונתעמף בבגדי כהונה ומיקורי ישראל עמו ואבוקות של אור בידיהן וכל הלילה הללו הולכים מצד זה והללו הולכים מצד זה עד שעלה עמוד השחר כיון שעלה עמוד השחר אמר להם מי הללו אמרו לו יהודים שמרדו כך כיון שהגיע לאנטיפטרס זרחה חמה ופגעו זה בזה כיון שראה לשמעון הצדיק ירד ממרכבתו והשתחוה לפניו אמרו לו מלך גדול כמותך ישתחוה ליהודי זה אמר להם דמות דיוקנו של זה מנצחת לפני בבית מלחמתי אמר להם למה באתם אמרו אפשר בית שמתפללים בו עליך ועל מלכותך שלא תחרב יתעוץ עובדי כוכבים להחריבו אמר להם מי הללו אמרו לו כותיים הללו שעומדים לפניך אמר להם הרי הם מסורין בידיכם מיד נקבום בעקביהם ותלאום בונגי סוסייהם והיו מגררין אותן על הקוצים ועל הברקנים עד שהגיעו להר גריזים כיון שהגיעו להר גריזים חרשוהו וזרעוהו כרשינין כדרך שבקשו לעשות לבית אלהינו ואותו היום עשאוהו יו"ט אי בעית אימא ראוין לבגדי כהונה ואי בעית אימא ²עת לעשות לה' הפרו תורתך: חזן הכנסת נוטל ספר תורה: ש"מ *חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב אמר אב"י כולה משום כבודו דכ"ג היא: וכהן גדול עומד: מכלל *שהוא יושב והא אנן *תנן אין

צטרו נוגע בהן דמתנן לא תן אדם מרדעת של כלאים על כתפיו אפי' להוציא א"ז ומה שאותם קושט פורפטיי"ש שיש בהן כלאי גנדים ומוכין של זמר אע"פ שהגדים צעלנה הן של פשטן יש להמיר כדליתא בספ"ק דביצה (דף טו. וסא) לשון ר"י: **בגדי כהונה היוצא בהן למדינה אסור**. וכן משמע צפרק האיש מקדש (קדושין דף נז.) דלפ"י צעורה אסור לכתחילה ללוצטן שלא ללוצך צעודה דקלמר צגדי כהונה אין בהן מעילה לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת פי' שיוכלו להזהר להסירן מיד אחר צעודה ומשמע הא לכתחילה ללוצטן אסור דצוה אפשר להזהר וא"ת הא אמרינן צפרק האומר צקידישין דהתם משמע דלכתי לא מוקה צו מניית עד צמר הכי דקלמר ומורה שצכצב מה מהא עליה ולא אמר נמי התורה שצצל פה ומיהו למלך דלמר (לעיל 1:) דווקא עודה על מלחו מרלח יכול להניחו כל שעה ואור"ת דלכו"י עלמא יכול להניחו כל שעה מדכתיב ציה ויהי על מלחו תמיד (שמות סח) ואף על גב אצטטריך לדרשא אחריתי לעיל צפרק קמא (דף 1:) שלא יסיח דעתו ממנו ושמת יס לומר מדכתיב מתי וימני והיה על מלחו מרלח ויהי על מלחו נפקא ויותר היה נראה לומר דשלא כדין עשה הניח הציץ מיהו הכא לא הוה מצי לאכוזי דמוקה צו מניית שכפר ככל התורה שצצל פה עד צמר הכי דדייק מדלא קלמר אללא תורה שצכצב מה תהא עליה:

אין (וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

פרק שביעי יומא

סמ.

בא לו תפילין מן הצד שריין. פירש רש"י ולא חיישין שמא יסון בהן ויפיח אצל צפ"ק דתמיד (דף כו.) מפרש טעמא אחריתא דלא חיישין דילמא מנגדר ונפל עלייהו ואיכא ציוון תפילין: **אלא אמא דאמר לא** זהו אבנטו של בהן הדיוט מאי איכא למימר. אע"ג דפלוגתא דמנאי היא צפרק קמא (דף יג.) הוא רוצה ליישב מתניתין דצפ"ק דתמיד (דף כה:) ההיא דמקפלין ומניחין תחת ראשיהן אליצא דכו"י עלמא:

קשין הן. תימיה א"כ מאי היא דלמר צפ"ק דערצין (דף ג.) הכל חייצין ככלאים כהניס לויס וישראלים ופריך פשיטא ומשני כהניס אינטריך ליה סד"א הואיל ואישתרי לגבייהו כלאים צעודה שלא צעידן צעודה נמי ליסתרו קמ"ל וכו' והשתא כיון דקשין הן לא איסתרו כלאים לגבייהו ומירץ ר"מ דלציזה והעלאה דהוו דלורייתא אסירי אפילו צקשין אלל הצעה דמדרבנן לא גזרו צקשין ודלא כפרס"י שפירש קשין הן ומותיין צלציזה והעלאה ובספ"ק דיוס טוב (דף יד:) דתנן משלחין צייט כלאים ופריך כלאים למאי חזו ומשני צקשין מיירי נמי צלצעה ואס תלמר והצעה היכי שרי והא כיון דהוו כלאים דלורייתא לענין לציזה והעלאה ליחסרו אפי' למוכרו לעוצד כוכבים דמתניא ¹(בספסת' דכלאים (פרק ה)) הצגד שאצד צו כלאים הרי זה לא ימכרנו לעוצד כוכבים ולא יעשנו מרדעת לחמור וכל שכן להניע תחתיו יש לומר ההיא איירי דווקא צלצד וחיישין שמא יקרב צגדו ויחזור ויחפרנו על גבי צגדו דללמר צמס' ע"ז (דף צג.) גצי נודות העובדי כוכבים שאסור לעשות מהן שטיחין לחמור שמא יבקע נודו ויחזור ויחפרנו על גב נודו אלל אס היי הכלאים ניכרים מותר דתנן צמסכת כלאים (פ"ט משה ד') תכריכי המת ומרדעת החמור אין צהס משום כלאים ואס תלמר והלמר הכא אפי' יי מצעות זו על גבי זו וכלאים תחתיהן אסור לישן עליהם וכן קשה אהא דתנן צמסכת כלאים (פ"ט משנה ג) הכרים והכסמות אין צהס משום כלאים וי"ל דצמצעות שייך כריכה להכי חיישין שמא תכרך לו נימא אלל צמרדעת חמור וצכרים וכסמות לא שכיחא שמיכרך נימא ולהכי לא גזרו מיהו אס צצרו נוגע בהן אסור דמתנא צהדיא גצי כרים וכסמות וצלצד שלא יהא צצרו נוגע בהן והוא הדין צמרדעת וצלציזה והעלאה אסירי צכל ענין ואף על פי שאין אשכח דשניא רש"י לה"ר צשמעון מינציזיל' אין

צצרו נוגע בהן דמתנן לא תן אדם מרדעת של כלאים על כתפיו אפי' להוציא א"ז ומה שאותם קושט פורפטיי"ש שיש בהן כלאי גנדים ומוכין של זמר אע"פ שהגדים צעלנה הן של פשטן יש להמיר כדליתא בספ"ק דביצה (דף טו. וסא) לשון ר"י: **בגדי כהונה היוצא בהן למדינה אסור**. וכן משמע צפרק האיש מקדש (קדושין דף נז.) דלפ"י צעורה אסור לכתחילה ללוצטן שלא ללוצך צעודה דקלמר צגדי כהונה אין בהן מעילה לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת פי' שיוכלו להזהר להסירן מיד אחר צעודה ומשמע הא לכתחילה ללוצטן אסור דצוה אפשר להזהר וא"ת הא אמרינן צפרק האומר צקידישין דהתם משמע דלכתי לא מוקה צו מניית עד צמר הכי דקלמר ומורה שצכצב מה מהא עליה ולא אמר נמי התורה שצצל פה ומיהו למלך דלמר (לעיל 1:) דווקא עודה על מלחו מרלח יכול להניחו כל שעה ואור"ת דלכו"י עלמא יכול להניחו כל שעה מדכתיב ציה ויהי על מלחו תמיד (שמות סח) ואף על גב אצטטריך לדרשא אחריתי לעיל צפרק קמא (דף 1:) שלא יסיח דעתו ממנו ושמת יס לומר מדכתיב מתי וימני והיה על מלחו מרלח ויהי על מלחו נפקא ויותר היה נראה לומר דשלא כדין עשה הניח הציץ מיהו הכא לא הוה מצי לאכוזי דמוקה צו מניית שכפר ככל התורה שצצל פה עד צמר הכי דדייק מדלא קלמר אללא תורה שצכצב מה תהא עליה:

אין (וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

עין משפט ור מוצה

א ו א ב מיי פ"י מהלכות כלאים הלכה יב סגמ לאון פ"ג טו"ע י"ד ספן שא סעף א:
א ב מיי פ"ח מהלכות בית הבחירה הלכה ו:
ח ד (מיי) פ"י מהל' כלאים הלכה יג טו"ע י"ד ספן שא סעף ג צה"ה:
ט ספן שא סעף ג צה"ה:
י ה מיי פ"ח מהל' כלי המקדש הלכה יא ופ"י מהל' כלאים הלכה לג ובלא"ד:]

מוסף רש"י

אבנטו של כהן גדול. ראה לעיל ו א ורש"י ומוסף רש"י שם. שמוא תיכרך נימא אחת. ויש נמיס דגוליס וגסיס כנון של דלטקרין שקורין קירט ומתחמת צמקוטה ועובר משום לא מלעב שעטנ, אי נמי נימא צעלמא כיון דעיקר הצגד מהסנו ומתחמת מלמטה היא לא לא לציזה דלית צה הצלח (ביצה ד:.) דמפסיק ליה מדי. שנומן צגד תלר צייטס (שס.) אסור לישן עליהן. מדרבנן [במסא] צגד שקורין פלטר"א בלע"ז, גמרא. קשה, כמו (פסחים ק"א.) גמוד מסלתי, דצר שהוא כיון ועשא קשה, דגרש. מקוס, שריא. לציזה, אשוי מתחם (ביצה טו.) ש"מ חולקין כבוד לחלמיד במקום הרב. מדקמי חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת כו' ואין חזן הכנסת נותנה לצי"ה, אללא מכד לת רלש הכנסת צפני הסגן וצפני צי"ה ורלש הכנסת מכד הסגן צפני צי"ה, ואין חולקין כבוד לתלמיד, תלמיד קטן חולקן כבוד לתלמיד גדול ממנו ואע"פ שצרכ שם ואין גלוי לרב, ואתמא כמ"ד חולקין, דפלוגתא היא ציש חולקין (ג"צ קיט:) גצי צנת ללפחד (סוטה ט:.) כולה משום כבודו דכ"ג היא. ועלוס אין חולקין והכא כולה משום יקלה דכ"ג הוא שערלא לת מעלותיו מעלה למעלה ממעלה (שס.)

רבינו חננאל

והאי דקתני שינה משום סיפא, דקתני פושטין ומקפלין ומניחין אותם תחת ראשיהן. ואמרין ומינה את שמע דיתנות ליהנות דהא נותנין אותן תחת ראשיהן. ודחינן לא תימא תחת אלא רבנן מניחין אותם כנגד ראשיהן ולא ראשיהן עליהן. ש"מ כשם שבגדי קידש מותר לישן כנגדם כן התפילין מותר לישן כנגדם אם הם נתונים לו מן הצד. וברור לן דאישכר לישן על בגדי כהונה דאבנט כלאים הוא ומדאורייתא אסור בהעלאה עליו. ומדרבנן אסור להציעו תחתיו ולישן עליו ואפילו יי מצעות זו על זו וכלאים תחתיהן אסור לישב עליהן. כך על זה הדרך סוגיא דשמונה זו סלקא. ואמר רב איש אפי' תימא תחת ראשיהן כיון שהן קשין דהא חושן כפול ששה אין נימא נשפעת מוח ונכרכת בבשרו כדרב הונא בריה דר' יהושע דאמר (גיטמא) [גיטמא] גמרא דגרש שריא. כלומר כיון שהוא קשה מותר לישן עליו

וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה אסור, ובמקדש בין בשעת עבודה ובין שלא בשעת עבודה מותר, מפני שבגדי כהונה ניתנו ליהנות בהן ש"מ. ואקשינן ובמדינת אין יוצאין בבגדי כהונה, והנראה כי שמעון הצדיק לבש בגדי כהונה ויצא עד אנטיפטרס אצל אלכסנדרוס. ושנינו לאו בגדי כהונה אלא בגדים חרשים שאינם מקודשים, ולמה קורא אותן בגדי כהונה שהן ראויין לכהונה. איבעית חימא עת לעשות לה' הפרו תורתך. כלומר, עת סכנה הייתה ואין למירין ממנה. חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת. ש"מ חולקין כבוד לראש הכנסת שהוא תלמיד במקום כהן גדול הרב. ודחי אב"י כולו משום כהן גדול הוא. כלומר, שיהיה ראש הכנסת מחזור לפניו. ובפרק יש נחליק גרסינן והלכתא אין חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב, ואם חלק ליה רביה חולקין לו. ירושלמי, בכל אחר אימור הולכין אצל התורה ובה מוליכין את התורה אצלו, אין על ידי שהן אנשים גדולים התורה מתעלה בהם. והא תמן מוליכין אורייתא גבי ריש גלותא. אי"ר יוסי רב בון תמן על ידי של זרעו של בית דוד משוקע שם אינון עבדין ככנהג אבהתהון. ובהן גדול עומד ומקבל וקורא. ודייקינן מדרבנן עומד פכשיו מכלל שהיה יושב, והאמר מר

וכי הא וקימא לן) [וכי הא קימ"ל]. ת"ש בגדי כהונה היוצא [בהן] למדינה א